

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 2.

15 stycznia 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

OKÓLNIKI:

	Str.
Okólnik № 328/A/20 w sprawie przepisów o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów	26
P. K. K. P.	27
Okólnik № 329/A/20 w przedmiocie opłat skarbowych	28
Okólnik № 330/A/21 w sprawie zmiany okólnika Ministerstwa Skarbu w przedmiocie udzielania funkcjonariuszom państwowym zapomóg na wpisy za dzieci, uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych	28
Okólnik № 331/A/21 w sprawie wynagrodzenia gońców młodszych i gońców starszych poniżej 18 roku życia	29
Okólnik № 332/A/21 w sprawie stosowania ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów	30
Okólnik № 333/A/21 w sprawie wcześniejszego realizowania asygnacji na uposażenie służbowe	30

ZAWIADOMIENIA:

Lista znawców wpisanych na listę w sądzie apelacyjnym we Lwowie, do oceniania większych posiadłości rolnych i lasowych	30
Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości	31

RUCH SŁUŻBOWY	31
ADWOKATURA:	
Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie	32
Konkurs	32

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNİK № 328/A/20

w sprawie

przepisów o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów P. K. K. P.

Poniższy okólnik Ministerstwa Skarbu udziela się wszystkim władzom Zarządu Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń.

„Do Ministerstwa Sprawiedliwości w miejscu.

„Ministerstwo Skarbu prosi o podanie do wiadomości i stosowania wszystkim podległym jednostkom kasowym następujących przepisów o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (banknotów markowych polskich).

§ 1. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej oddziały przyjmują przy wpłatach i do wymiany na inne, wszystkie zaś kasy rządowe przyjmują przy wpłatach, bez żadnych potrąceń i ograniczeń, zniszczone bilety Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, czyniące zadość następującym warunkom:

- posiadające więcej jak połowę powierzchni papieru banknotowego;
- posiadające wszystkie numery, względnie serje i numer i co najmniej jeden z podpisów. Bilety zniszczone, na których poszczególne cyfry numeru są zatarte wskutek normalnego zużycia, względnie środkowe cyfry numeru (przy banknotach okupacyjnych, posiadających jeden numer na środku) wykruszone wskutek składowania przez pół i sklepania zniszczonych banknotów, należy uważać jako posiadające te numery;
- bilety sklejone nie mogą składać się z części różnych biletów.

§ 2. W wypadkach wątpliwych decyduje o wymianie biletów zniszczonych Naczelna Dyrekcja Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na wniosek Skarbnika Głównego lub jego zastępcy, po zasięgnięciu w razie podejrzenia, sfalszowania lub podrobienia przedstawionych biletów, albo jakichkolwiek oszukańczych z nimi manipulacji, opinii Państwowych Zakładów Graficznych.

§ 3. Bilety, nie odpowiadające powyżej wskazanym przepisom, mogą być wymienione, tytułem wyjątku, w wypadkach zniszczenia przez żywioły:

w pożarze i powodzi, oraz skutkiem działań wojennych, według uznania Naczelnej Dyrekcji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Poszkodowani obowiązani są wtedy złożyć zaświadczenie odnośnych władz administracyjnych o przeprowadzeniu dochodzenia i ustaleniu przyczyny i okoliczności zniszczenia.

§ 4. W razie zgłoszenia w jakiejkolwiek kasie rządowej lub samorządowej oraz w instytucji kredytowej biletu, sfalszowanego lub podrobionego, lub biletu co do którego zachodzi podejrzenie podrobienia lub sfalszowania, należy przedstawiony bilet zatrzymać i o zatrzymaniu sporządzić w 4-ch egzemplarzach protokół, który winien zawierać:

- opis okoliczności zatrzymania,
- imię i nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której bilet zatrzymano,
- opis zatrzymanego biletu (wysokość odcinka, data emisji, oznaczenia serji i numeru),
- imiona, nazwiska i miejsca zamieszkania ewentualnych świadków zatrzymania,
- oświadczenie osoby, której bilet zatrzymano, co do źródła, z którego zatrzymany bilet otrzymała,
- podpisy: zatrzymującego urzędnika, oraz osób, wymienionych w punktach b i d.

Jeden egzemplarz protokołu należy wydać osobie, której bilet zatrzymano, jeden egzemplarz pozostawić w aktach, jeden egzemplarz odesłać miejscowej władzy policyjno-słedczej i jeden egzemplarz, wraz z zatrzymanym biletem, odesłać do najbliższego oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Okólnik z dn. 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (Dz. Urzęd. Min. Skarbu № 16 z r. 1919, poz. 224 i Monitor Polski № 140 z dn. 26/VI 1919) uchyla się. Minister Skarbu: podp. W. Grabski.”

Warszawa, dnia 27 grudnia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Dr. Jan Morawski

OKÓLNİK № 329/A/20

w przedmiocie

opłat skarbowych.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów tudzież do Panów Dyrektorów Okręgowych Dyrekcji więziennych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Powołując się na rozesłane w dniu 31 stycznia 1920 r. № 2894/20 instrukcje dla urzędów państwowych w przedmiocie opłat skarbowych od umów o dostawę lub robotę, zawieranych przez te urzędy, oraz zwracając uwagę na zmiany, wprowadzone do odnośnych przepisów ustawą z dnia 16 lipca 1920 r. Dz. Ust. № 73 poz. 498 i rozp. wykon. do tejże ustawy Dz. Ust. № 84 poz. 562 (patrz pismo okólne № 19/A/20) Ministerstwo Sprawiedliwości zaznacza zarazem, że wydane w roku 1918 w nakładzie Ministerstwa Skarbu — urzędowe polskie tłumaczenie rosyjskiej ustawy o opłatach stemplowych pod tytułem „Zbiór ustaw o Opłatach” jest do nabycia

w cenie 15 mk. za egzemplarz — w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu (Leszno 5) i, że zbiór ten należałoby uzupełnić nowelami z dnia 4/10 1914 i z 16/12 1914 Zbiór praw i rozp. № 308 i 366, rozporządzeniem z dnia 27/8 1918 dziennik rozp. c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce Cz. XVI, oraz późniejszymi ustawami i rozporządzeniami ogłoszonymi w Dz. U. R. P. lub w Monitorze Polskim.

W razie potrzeby wiadomości o źródłach prawa o opłatach stempłowych udzielić mogą poszczególnym sądom miejscowe urzędy skarbowe, podatków i opłat skarbowych oraz izby skarbowe.

Warszawa, dn. 23 grudnia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z: *Dr. Jan Morawski*

OKÓLNİK № 330/A/21

w sprawie

zmiany okólnika Ministerstwa Skarbu w przedmiocie udzielania funkcjonariuszom państwowym zapomóg na wpisy za dzieci, uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 30 listopada 1920 r. № 71145/20, którego treść podana została do wiadomości Panów Prezesów (Prokuratorów, Dyrektorów) okólnikiem Ministerstwa Sprawiedliwości № 322/A/20, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym № 1/1921, zmieniona została przez Ministerstwo Skarbu stosownie do okólnika z dnia 31 grudnia 1920 roku № 74118/20 w sposób następujący:

W ustępie 1-ym uchyla się słowa: „oraz zaświadczenie niezamieszkania wydane przez właściwy urząd gminny (magistrat)” wstawia się natomiast słowa: oraz oświadczenia, iż nie są w możności pokryć z własnych dochodów wpisowego (czesnego) za dzieci”.

W ustępie 4-ym po słowach: „czy i w jakiej wysokości petentowi” dodać należy słowa: „ze względu na tegoż niezamieszkanie”.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNİK № 331/A/21

w sprawie

wynagrodzenia gońców młodszych i gońców starszych poniżej 18 roku życia.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa.

Nawiązując do okólnika № 307/A/20 (Dz. Urz. № 10) zawiadamiam, że wobec podwyższenia mnożnika dodatku drożyznianego Prezydium Rady Ministrów ustaliło, poczynając od dnia 1 grudnia 1920 r., następujące normy wynagrodzenia miesięcznego gońców:

- 1) dla gońców młodszych 900 Mk., 1050 Mk., 1200 Mk., 1350 Mk. i 1500 Mk., zależnie od klasy miejscowości,
- 2) dla gońców starszych niżej 18 roku życia Mk. 1500, Mk. 1575, Mk. 1650, Mk. 1725 i Mk. 1800, zależnie od klasy miejscowości.

Charakter służby gońców jako pracowników kontraktowych, oraz sposób ich przyjmowania, zawierania umowy i wypłata wynagrodzenia z dołu pozostają niezmiennione.

Stosownie do okólnika № 327/S/20 (Dz. Urz. № 1 1921) normy powyższe obowiązują jedynie w stosunku do gońców, poświęcających służbie cały swój czas. Gońcy, traktujący służbę jako zarobek uboczny, mogą być przyjmowani na warunkach odmiennych.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNİK Nr. 332/A/21

w sprawie

stosowania ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

Ministerstwo Sprawiedliwości w odpowiedzi na zapytanie w przedmiocie interpretacji ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. № 65 Dz. Ust. poz. 436 wyjaśnia:

1) (do art. 16 ust. o upos.). Do uzyskania wyższej płacy aplikanta (1000 mk.) może być policzona tylko taka służba (praca zawodowa) odbyta przed wstąpieniem do służby sądowej i tylko w takim zakresie, jaką i w jakim zakresie ustawy poszczególnych dzielnicach zezwalają (zaliczyć) do czasu aplikacji (art. 11 dekretu o aplikacji sądowej z dnia 8 lutego 1919 r. № 18 Dz. ust. poz. 225 § 15 austr. ustawy o organizacji sądowej z dnia 27 listopada 1896 r. Dzpp. № 217 art. 8 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 3 marca 1920 r. № 11 Dz. urz. poz. 26);

2) (do art. 19 ustawy o upos.). W razie przeniesienia sędziego, prokuratora lub kandydata na stanowiska sędziowskie, dodatek drożyzniany według klasy nowego miejsca służbowego należy się dopiero od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu od poprzednich obowiązków służbowych. Do tego terminu sędziom, prokuratorom lub kandydatom na stanowiska sędziowskie przysługuje dodatek drożyzniany tej klasy, do której należy miejscowość dotychczasowego ich urzędowania;

3) (do art. 22 ustawy o upos.). O ile obowiązujące w poszczególnych dzielnicach Polski przepisy dopuszczają odbywania aplikacji w politycznych władzach administracyjnych i skarbowych czas służby spędzony w tychże władzach w państwach zaborczych, może być zaliczony w celu oznaczenia dodatku starszeństwa tylko w takim zakresie, w jakim zakresie czas ten został zaliczony w myśl tych przepisów do wymaganego czasu aplikacji;

4) (do art. 23 ustawy o upos.). Art. 23 ust. o upos. ma zastosowanie do sędziów i prokuratorów, którzy po wejściu w życie ustawy o uposażeniu a w czasie trwającej obecnie faktycznie, ale pod względem okresu osobną ustawą jeszcze nie oznaczonej organizacji sądownictwa mianowani zostali lub zostaną na stanowiska sędziowskie lub prokuratorowskie (§ 10 rozp. wyk.) z poza grona polskich sędziów lub prokuratorów, w szczególności także z pośród polskich kandydatów na stanowiska sędziowskie.

Natomiast art. 23 nie ma i nie będzie miał zastosowania do tych, którzy, będąc już w chwili wejścia w życie ustawy o uposażeniu sędziami lub prokuratorami (§ 10 rozp. wyk.), mianowani zostali lub zostaną we wspo-

mnianym okresie organizacji na inne stanowiska sędziowskie lub prokuratorskie, ani też do tych, którzy zostaną mianowani sędziami lub prokuratorami (§ 10 rozp. wyk.) po ukończonej organizacji choćby aplikację rozpoczęli w okresie organizacyjnym.

Warszawa, dn. 10 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w. z. Dr. Jan Morawski

OKÓLNİK № 333/A/21

w przedmiocie

wcześniejszego realizowania asygnacji na uposażenie służbowe.

Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

W celu umożliwienia wypłaty poborów służbowych w terminie, przewidzianym w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 Dz. Ust. 65, t. j. w pierwszym dniu każdego miesiąca, — o ile zaś pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą, lub świętem uroczystym, w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca, — Ministerstwo Skarbu poleciło kasom skarbowym by asygnacje na uposażenie urzędników i funkcjonariuszów państwowych, których miejsce służbowe znajduje się poza siedzibą odnośnej Kasy, realizowały na żądanie w przeddzień przewidzianego ustawą terminu wypłaty uposażenia.

W wypadkach wcześniejszego realizowania asygnacji w myśl powyższego zarządzenia sama wypłata uposażenia nie może jednak w żadnym razie odbywać się wcześniej jak w ustawowym dniu płatności.

Realizacja asygnacji na uposażenie urzędników i funkcjonariuszów władz i urzędów, znajdujących się w siedzibie Kasy Skarbowej będzie w przyszłości, jak i dotychczas, odbywać się dopiero w dniu ustawowego terminu wypłaty i żadne wyjątki od tej zasady nie będą dopuszczane.

Zawiadamiając o tem, nadmieniam, że stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 6 stycznia r. b. № 70879/20 za wszelkie szkody, wynikłe z powodu wcześniejszej wypłaty uposażenia odpowiedzialne będą organy, które wypłatę skuteczniły.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w. z. Dr. Jan Morawski

ZAWIADOMIENIA.

Sąd apelacyjny we Lwowie zamianował znawcami dla ocenienia większych posiadłości rolnych w okręgu sądu powiatowego w Jaworowie Adama Chlebowicza dyrektora dóbr w Porudnie i Konstantego Linderskiego technika lasowego w Jaworowie.

Sąd apelacyjny we Lwowie ustanowił znawcami dla ocenienia większych posiadłości gospodarstwa lasowego:

w okręgu sądu powiatowego w Jaworowie: Konstantego Linderskiego technika lasowego w Jaworowie;

w okręgu sądu powiatowego w Krakowcu: Adama Lercha samoistnego gospodarza lasowego w Hukach;

w okręgu sądu powiatowego w Kutach: Edwarda Lisowskiego rządcę dóbr państwowych w Kutach.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 1 z dn. 5 stycznia 1921 r.: Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 18 grudnia 1920 r., o opłatach za czynności Urzędów Miar (poz. 2).

№ 3 z dn. 8 stycznia 1921 r.: Ustawa z dn. 17 grudnia 1920 r., uchylająca rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dn. 17 września 1921 r. w przedmiocie kar za obrazę Naczelnika Państwa (poz. 7).

Ustawa z dnia 17 grudnia 1920 r. w przedmiocie zmiany art. VI ustawy z dnia 23 maja 1873 r., wprowadzającej procedurę karną (poz. 8).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie zmiany taksy dla pisarzy hipotecznych (poz. 10).

№ 4 z dn. 12 stycznia 1921 r.: Ustawa z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (poz. 19).

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRACKIM.

Pan Minister postanowieniem z dnia 14 grudnia b. r. przeniósł notariuszów Antoniego Bahra z Kęt do Nowego Sącza, a Karola Puchalskiego z Nowego Sącza do Kęt.

Pan Minister postanowieniem z dnia 15 grudnia b. r. zamianował następujących sędziów powiatowych naczelnikami sądów powiatowych: dr. Władysława Dymka w Kętach dla Kęt, dr. Antoniego Hajmanna w Grybowie dla Grybowa, Romana Otowskiego w Mielcu dla Ropczyc, dr. Rudolfa Stuhra w Białej dla Białej, dr. Antoniego Tokarza w Rozwadowie dla Tyczyna.

Pan Minister postanowieniem z dn. 21 grudnia 1920 r. przeniósł sędziów powiatowych: Stanisława Koniuszewskiego z Dębicy do Bochni, Józefa Leśniaka z Miłówki do Oświęcimia, Anatola Szklarzewicza z Dąbrowej do Brzeska i dr. Juliana Wiśniewskiego z Tyczyna do Białej,

zamianował sędziami sądów okręgowych: sędziego zapasowego dr. Alberta Ekerę dla Krakowa, sędziego powiatowego w Ropczycach Henryka Pawlikowskiego dla Krakowa, sędziego powiatowego w Tarnobrzegu Władysława Samolę dla Rzeszowa,

zamianował sędziami powiatowymi: sędziego sądu okręgowego w Nowym Sączu Stanisława Przeworskiego dla Bochni, oraz następujących sędziów zapasowych krakowskiego okręgu apelacyjnego: Witolda Bienieckiego dla Muszyny, Izydora Bułę dla Frysztaku, Jana Chłapa dla Leżajska, Tadeusza Dutkiewicza dla Nowego Targu, Antoniego Feilla dla Dębicy, dr. Zdzisława Garbusińskiego dla Białej, Izaaka Immerdauera dla Krzeszowic, Franciszka Kalafarskiego dla Dąbrowej, Józefa Kassolika dla Sucheja, Franciszka Kociołka dla Krościenka, Stanisława Kusinę dla Dobczyc, Bazylego Milanycza dla Mszany dolnej, Kazimierza Murdzińskiego dla Gorlic, dra Aleksandra Osiowskiego dla Ropczyc, Piotra Pustkowskiego dla Głogowa, Henryka Rzacę dla Biecza, Seweryna Sołtysika dla Kolbuszowej, Stanisława Wojciechowskiego dla Niepołomic, Karola Wrone dla Niska,

zamianował sędziami śledczymi: sędziego powiatowego w Jaworznie dra Ryszarda Daniela dla Wawowic, sędziego powiatowego w Radomyślu wielkim Bernarda Grüssa dla Rzeszowa i sędziego zapasowego Tadeusza Warchałowskiego dla Krakowa,

zamianował sędziego powiatowego w Kolbuszowej Michała Strzałkę sędzią zapasowym dla krakowskiego okręgu apelacyjnego.

Pan Minister postanowieniem z dn. 31 grudnia b. r. zamianował dra Walerjana Seidlera, sędziego zapasowego dla okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego, sędzią powiatowym w Bielsku.

ADWOKATURA.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Antoni-Wincenty Samuel Łucki z siedzibą w Wiśniczu,
„ Stanisław-Walentyn Witek z siedzibą w Żabnie,
„ Aron Wang z siedzibą w Rzeszowie,
„ Chaim-Leib Berkowicz z siedzibą w Radłowie,
„ Jezajasz Mordenstern z siedzibą w Tarnobrzegu,
„ Jakób Lieber z siedzibą w Krakowie,
„ Pinkas Kupfer z siedzibą w Zakliczynie,
„ Aleksander Austern z siedzibą w Krakowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Natan Oberlaender, adwokat w Jasle z dniem 27 lutego 1921 r. do Krakowa, substytutem ustanowiono Dr. Ludwika Oberlaendera w Jasle,
Dr. Maurycy-Maksymiljan Leser, adwokat w Krakowie z dniem 1 października 1920 r. do Lwowa, substytutem ustanowiono Dr. Szymona Blatta w Krakowie,
Dr. Gustaw Rosenberg, adwokat w Krakowie z dniem 12 lutego 1921 r. do Warszawy, substytutem ustanowiono Dr. Stanisława Keinera, adwokata w Krakowie.

Zrezygnował z adwokatury:

- Dr. Franciszek Wojciechowski z dniem 22 listopada 1920 r.

Zmarł:

- Dr. Adam Bogusz w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Edwarda Sabudę, adwokata w Krakowie.

KONKURS.

W okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie jest do obsadzenia 5 posad woźnych sądowych a to przy sądach powiatowych w Liszkach, Czarnym Dunajcu, Głogowie, Ulanowie i Pilźnie.

Odpowiednio udokumentowane podania o nadanie tych posad, lub też posad w międzyczasie opróżnić się mogących, należy wnosić w drodze służbowej do dnia 30 stycznia 1921 r. na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie.